

at det dog maa være Meningen, naar vi skulle holde paa, at Enighedskamret skal være en Forhandling imellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Jeg skulde derfor meget tilraade, at man, selv om man nu vedtager Ændringsforslag under Nr. 22, vil overveje inden 3dje Behandling, om man ikke skulde optage en Bestemmelse i Lighed med, hvad der indeholdes i den nyeste Lov, at de delegerede altid skulle være valgte ud af de interesseredes egen Kreds. Derimod er jeg enig i, at man meget vel kan slaa af paa alle de andre Betingelser og udelade dem, men man bør udelukke saadanne Konsekvenser ved den Ændring, man nu her har foreslaaet, at Parterne kunne møde ved Sagførere. Det vilde efter min Mening aldeles forvanske Enighedskamrenes Karakter, hvis professionelle Fuldmægtige som Sagførere saa Her til at møde i Enighedskamrene og plædere Arbejdsgivernes og Arbejdernes Sag. — § 15 har man foretaget en Forandring, hvorefter Formanden skulde vige sit Sæde, saa snart de delegerede ere enige om at begære det og opgive en anden Mand som den, der skal indtage Forældet. Ogsaa her tror jeg, man er gaaet vel vidt. Jeg skal minde om, at Arbejdsrettens Formand er nødt til at begynde paa Sagen. Der er jo sat den Betingelse for de delegerede, at de skulle møde i samme Antal for begge Parter. Allerede her er der lige ved Sagens Begyndelse et Punkt, der kan lede til Tvist, og som maa ordnes, og det er dog klart, at Arbejdsrettens Formand maa søge at bringe Parterne til Enighed om, hvor mange delegerede der skal møde fra hver Side. Naar nu Sagen er begyndt med dette, er det for mig noget underligt i, at de delegerede derefter ved en simpel Begæring kunne bringe Formanden til at vige sit Sæde, altsaa sætte ham udenfor, og selv om det kan blive til Gavn for den enkelte Sag, tror jeg ikke, at det vil blive til Gavn for Enighedskamret i det hele taget. Det er netop Enighedskamrets Styrke, at det har denne faste Formand, som altid er rede til at træde til, saa snart han bliver paakaldt, som straks kan begynde Sagen og føre den videre, og skulde der endelig komme et enkelt Tilfælde, hvor man vilde have en anden Formand ind, saa synes jeg, at det vilde være tilstrækkeligt at give Formanden en Ret til, naar Opfordring stilles til ham derom, at vige sit Sæde og lade en anden træde ind i Stedet for, hvorved der ogsaa blev Plads for lidt Kritik af, hvem der skulde indtage Sædet i Stedet for den kongevalgte Formand. Hvis man vilde ændre Forslaget saaledes, at Begæringen med Formandens Samtykke kunde tages til

Følge, har jeg i og for sig ikke noget derimod, og jeg tror, at det vilde virke lige saa langt som Ændringen her. Formanden vil ganske sikkert altid, naar de delegerede paa begge Sider ere enige om, at de vilde have en anden Formand, være villig til at vige sit Sæde, men de Herrer ville let se, at Bestemmelsen saa ikke faar den odiøse Karakter, som den har nu.

Lovforslagets § 16, tror jeg, kunde trænge til at tydeliggøres ikke saa lidt. Hvis jeg har forstaaet den rigtig, er Forholdet jo dette, at Enighedskamret vil blive sammensat af Formanden og Bisidderne i Arbejdsretten og endvidere af de saakaldte Tillidsmænd, men heller ikke af andre Tillidsmændene, som kunne være Mænd eller Kvinder, Arbejdsgivere og Arbejdere eller Ikke Arbejdsgivere og Arbejdere — det er ligegyldigt — vælges efter Bestemmelsen enten af Formanden og Bisidderne altsaa af Arbejdskamret, eller af de delegerede, men der gælder den Hovedregel for dem, at de altid skulle vælges i samme Antal for hver Part. Deraf følger nu vist ogsaa, at skulle Bisidderne træde til Valg i Kamret, vælge de hver for sig, Arbejdsgivernes Bisidderer for sig og Arbejdernes for sig, og ligeledes burde det ogsaa være Meningen, at de delegerede vælge hver for sig, Arbejdsgivernes delegerede for sig og Arbejdernes for sig. Noget andet er det, at Arbejdsgiverne og Arbejderne maa være enige om Tallet, inden det kan være Tale om at vælge Tillidsmænd. Hvis jeg har forstaaet Bestemmelsen rigtig her, saa mangler der enkelte Ting i § 16, ligesom jeg synes, at § 16 i det hele taget er mindre klar. Den paagældende Bestemmelse lyder saaledes: „Desuden skal en af samtlige delegerede til Formanden rettet Anmodning om, at navngivne Mænd skulle tilkaldes, efterkommes o. s. v.“ Den lader det staa hen, hvorledes disse navngivne Mænd indtræde i Enighedskamret — Meningen er dog ganske sikkert den, at de indtræde som Tillidsmænd — og der siges ikke noget om, hvorledes de delegerede skulle blive enige om at vælge dem. Der er heller ikke sagt noget om, hvorledes Bisidderne, som sagt, skulle vælge Tillidsmænd, naar de blive enige om, at saadanne overhovedet skulle tilkaldes. Saa skal jeg gøre opmærksom paa et Punkt til her. Det hører ganske sikkert til hele Enighedskamrets Organisation, at naar det træder i Virksomhed, skulle Repræsentanterne for Arbejdsgiveren og Repræsentanterne for Arbejderne, enten det nu er Bisidderer eller Tillidsmænd, paa ethvert Tidspunkt være til Stede i samme Antal, men herom mangler der en